

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS KOMISIJA

Komisijas paziņojums par valsts atbalstu filmām un citiem audiovizuālajiem darbiem**(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2013/C 332/01)

1. IEVADS

1. Audiovizuālajiem darbiem, jo īpaši filmām, ir svarīga loma Eiropas identitāšu veidošanā. Tie atspoguļo ES dalībvalstu un reģionu kultūru daudzveidību, dažādās tradīcijas un vēsturiskos aspektus. Audiovizuālie darbi ir gan ekonomikas preces, kas sniedz nozīmīgas iespējas labklājības un nodarbinātības nodrošināšanai, gan kultūras vērtības, kas atspoguļo un veido mūsu sabiedrības.
2. Audiovizuālo darbu vidū filmas ir īpaši svarīgas to producēšanas izmaksu un kultūras nozīmīguma dēļ. Filmu producēšanai atvēlētais budžets ir ievērojami lielāks nekā budžets, kas paredzēts cita veida audiovizuālā satura darbiem, turklāt tās biežāk ir starptautiski kopražojumi, un tām ir lielāks izmantošanas ilgums. Filmu jomā jo īpaši sīvu konkurenci rada valstis ārpus Eiropas. No otras puses, Eiropas audiovizuālie darbi tiek maz izplatīti ārpus to izcelsmes valsts.
3. Šo ierobežoto izplatīšanu nosaka Eiropas audiovizuālās nozares sadrumstalotība valstu vai pat reģionālajos tirgos. Lai gan tas ir saistīts ar Eiropas kultūru un valodu daudzveidību, vietējo vērtību princips ir iestrādāts arī valsts atbalstā Eiropas audiovizuālajiem darbiem, kuru ar valstu, reģionālo un vietējo finansējuma shēmu palīdzību sniedz daudziem maziem producēšanas uzņēmumiem.
4. Ir izplatīts uzskats, ka atbalsts ir svarīgs, lai atbalstītu Eiropas audiovizuālo darbu producēšanu. Filmu ražotājiem ir grūtības saņemt pietiekamu sākotnējo komerciālo atbalstu, lai izveidotu tādu finansējuma paketi, kas ļauj īstenot producēšanas projektus. Ar šiem uzņēmumiem un projektiem saistītais augsta līmeņa risks, kā arī šķietamais šīs nozares rentabilitātes trūkums padara šo nozari atkarīgu no valsts atbalsta. Ja šo nozari atstātu tikai tirgus spēku ziņā, daudzas filmas nekad netiktu uzņemtas, ņemot vērā nepieciešamos lielos ieguldījumus un Eiropas audiovizuālo darbu ierobežoto skatītāju loku. Šajā situācijā Komisijai un dalībvalstīm ir svarīga loma audiovizuālo projektu veicināšanā, lai nodrošinātu kultūras un radošo spēju izpausmes iespējas, tādējādi atspoguļojot Eiropas kultūras dažādību un bagātību.
5. Eiropas Savienības atbalsta programma MEDIA, kas paredzēta filmu, televīzijas raidījumu un jauno plašsaziņas līdzekļu nozarei, piedāvā dažādas finansēšanas shēmas, kas paredzētas dažādām audiovizuālās nozares jomām, tostarp shēmas, kas paredzētas producentiem, izplatītājiem, tirdzniecības aģentiem, mācību kursu rīkotājiem, jauno digitālo tehnoloģiju operatoriem, "video pēc pieprasījuma" platformu operatoriem, demonstrētājiem un festivālu, gadatirgu un veicināšanas pasākumu rīkotājiem. Tā

sekmē Eiropas filmu apriti un veicināšanu, īpašu uzsvāru liekot uz Eiropas valstu kopražojuma filmām. Šie pasākumi tiks turpināti *MEDIA* apakšprogrammā Radošās Eiropas ietvaros – jaunā Eiropas atbalsta programma kultūras un radošajām nozarēm.

2. KĀPĒC JĀKONTROLĒ VALSTS ATBALSTS, KO PIEŠKIR FILMĀM UN CITIEM AUDIOVIZUĀLAJIEM DARBIEM?

6. Dalībvalstis īsteno dažādus atbalsta pasākumus filmu, televīzijas raidījumu un citu audiovizuālo darbu producēšanai. Dalībvalstis filmu atbalstam ik gadu tērē aptuveni EUR 3 miljardus ⁽¹⁾. Šis finansējums tiek sniegts ar vairāk nekā 600 valsts līmeņa, reģionālu un vietēju atbalsta shēmu starpniecību. Šo pasākumu pamatā ir gan kultūras, gan ekonomikas apsvērumi. To galvenais kultūras mērķis ir nodrošināt, ka nacionālā un reģionālā kultūra un radošais potenciāls rod izpausmi tādos audiovizuālajos medijos kā filmas un televīzija. No otras puses, to mērķis ir radīt darbības "kritisko masu", lai nodrošinātu dinamisku nozares attīstībai un konsolidācijai, veidojot stabilus producēšanas uzņēmumus un prasmju un pieredzes pastāvīgu bāzi.
7. Pateicoties šim atbalstam, ES ir kļuvusi par vienu no lielākajām filmu veidotājām pasaulē. ES kino nozare 2012. gadā radīja 1 299 pilnmetrāžas filmas, ASV – 817 (2011. gadā), bet Indija – 1 255 (2011. gadā). 2012. gadā Eiropā tika pārdoti 933,3 miljoni kino biļešu ⁽²⁾. Eiropas audiovizuālā tirgus vērtība kino izklaides jomā 2008. gadā tika lēsta EUR 17 miljardu apmērā ⁽³⁾. Eiropas Savienībā audiovizuālajā nozarē strādā vairāk nekā 1 miljons darba ņēmēju ⁽⁴⁾.
8. Tādējādi filmu producēšanai un izplatīšanai ir ne tikai kultūras vērtība, bet arī būtiska saimnieciskās darbības veida nozīme. Turklāt filmu producētāji darbojas starptautiskā līmenī un audiovizuālos darbus izplata starptautiskā tirgū. Tas nozīmē, ka šāds atbalsts, kas izpaužas kā dotācijas, nodokļu atvieglojumi vai citāds finansiālais atbalsts, var ietekmēt dalībvalstu savstarpējo tirdzniecību. Producētājiem un audiovizuālajiem darbiem, kas saņem šādu atbalstu, visticamāk, rodas finansiālas un tāpat arī konkurences priekšrocības, salīdzinot ar tiem, kas šādu atbalstu nesaņem. Līdz ar to šāds atbalsts var kropļot konkurenci un tikt atzīts par valsts atbalstu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107. panta 1. punktu. Saskaņā ar LESD 108. pantu Komisijai ir jānovērtē audiovizuālajai nozarei piešķirtā atbalsta saderība ar iekšējo tirgu gluži tāpat, kā tai ir pienākums šādu pārbaudi veikt citu nozaru valsts atbalsta pasākumiem.
9. Šajā kontekstā ir svarīgi norādīt, ka Līgumā ir atzīts, cik svarīgi ir veicināt kultūru Eiropas Savienībā un tās dalībvalstīs, kultūras aspektu iekļaujot Savienības politikas virzienos, kas īpaši minēti LESD. LESD 167. panta 2. punktā ir paredzēts:

"Savienības rīcības mērķis ir veicināt dalībvalstu sadarbību un vajadzības gadījumā atbalstīt un papildināt to rīcību šādās jomās:

(..)

— jaunrade mākslā un literatūrā, arī audiovizuālā jomā."

10. LESD 167. panta 4. punktā ir paredzēts:

"Rīkojoties saskaņā ar citiem Līgumu noteikumiem, Savienība ņem vērā kultūras aspektus, jo īpaši, lai respektētu un veicinātu kultūru daudzveidību."

⁽¹⁾ No Eiropas filmu fondiem ik gadu tiek piešķirts atbalsts EUR 2,1 miljarda apmērā (<http://www.obs.coe.int/about/oea/pr/fundingreport2011.html>). Saskaņā ar pētījumu par filmu atbalsta shēmu teritoriālo nosacījumu ietekmi uz ekonomiku un kultūru dalībvalstīs papildus minētajai summai ik gadu piešķir arī 1 miljardu euro filmām piemērojamu nodokļu atvieglojumu veidā http://ec.europa.eu/avpolicy/info_centre/library/studies/index_en.htm#territorialisation

⁽²⁾ Avots: *Focus 2012 — World film market trends*, Eiropas Audiovizuālā observatorija, 2012. gada maijs.

⁽³⁾ PWC *Global Entertainment and Media Outlook 2009–2013*, 2009. gada jūnijs, 193. lpp.

⁽⁴⁾ KEA *European Affairs* pētījums *Multi-Territory Licensing of Audiovisual Works in the European Union, Final Report prepared for the European Commission, DG Information Society and Media*, 2010. gada oktobris, 21. lpp., <http://www.keanet.eu/docs/mlt%20-%20full%20report%20en.pdf>

11. Saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu ir aizliegts atbalsts, ko piešķir valsts vai ko piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus un iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm. Tomēr Komisija dažus valsts atbalsta veidus var atbrīvot no šā aizlieguma. Viens no šiem izņēmumiem ir LESD 107. panta 3. punkta d) apakšpunkts attiecībā uz atbalstu kultūras veicināšanai, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā kopīgām interesēm.
12. Līguma noteikumos par valsts atbalsta kontroli ir atzīta kultūras un ar to saistītās saimnieciskās darbības specifika. Audiovizuālo darbu atbalsts veicina Eiropas filmu un audiovizuālās nozares vidēja termiņa un ilgtermiņa ilgtspēju visās dalībvalstīs un palielina Eiropas skatītājiem pieejamo darbu daudzveidību kultūras ziņā.
13. Būdama UNESCO Konvencijas par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu dalībniece, Eiropas Savienība, tāpat kā tās dalībvalstis, ir apņēmusies iestrādāt kultūras dimensiju kā būtisku elementu savās politikas jomās.

3. ATTĪSTĪBA KOPŠ 2001. GADA

14. Filmu un citu audiovizuālo darbu producēšanai paredzētā valsts atbalsta novērtēšanas kritēriji sākotnēji bija noteikti 2001. gada paziņojumā par kinematogrāfiju⁽¹⁾. Šo kritēriju piemērošanas termiņu pagarināja 2004.⁽²⁾, 2007.⁽³⁾ un 2009.⁽⁴⁾ gadā, un tie zaudēja spēku 2012. gada 31. decembrī. Šis paziņojums atbilst 2001. gada paziņojuma galvenajai ievirzei, tomēr ņemot vērā vairākas kopš 2001. gada novērotās tendences.
15. Atbalsta shēmas, kuras Komisija ir apstiprinājusi, kopš stājās spēkā 2001. gada noteikumi, liecina, ka dalībvalstis izmanto ļoti dažādus atbalsta mehānismus un nosacījumus. Vairumā shēmu ir izmantots modelis, kuram bija izstrādāti 2001. gada vērtēšanas kritēriji, proti, dotācijas piešķir konkrētu filmu producēšanai un maksimālo atbalstu nosaka procentuālā izteiksmē no atbalsta saņēmēja producēšanas budžeta. Tomēr arvien vairāk dalībvalstu ir īstenojušas shēmas, kurās atbalsta summa ir izteikta procentos no tikai piešķirējā dalībvalstī veiktās producēšanas darbības izdevumiem. Šajās shēmās atbalsts bieži izpaužas kā nodokļu samazinājums vai arī tiek automātiski piemērots filmām, kuras atbilst noteiktiem kritērijiem pretendēšanai uz atbalstu. Pretstatā filmu fondiem, no kuriem, pamatojoties uz pieteikumu, piešķir individuālu atbalstu konkrētām filmām, minētās automātiskās piemērošanas shēmas filmu producētājiem dod iespēju jau filmas plānošanas un izstrādes posmā rēķināties ar konkrētu prognozējamu summu.
16. Atbalstāmo darbību spektra ziņā jānorāda, ka dažas dalībvalstis piešķir atbalstu arī darbībām ārpus filmu producēšanas. Tas ietver atbalstu filmu izplatīšanai vai kinoteātriem, piemēram, lai atbalstītu lauku kinoteātrus vai nekomerciālos kinoteātrus vai lai segtu to renovācijas un modernizācijas izmaksas, tostarp saistībā ar pāreju uz digitālajiem projektoriem. Dažas dalībvalstis atbalsta audiovizuālos projektus, kas ir plašāki par filmu un TV programmu tradicionālo koncepciju, jo īpaši tādu interaktīvos produktus kā "starpmediji" (*transmedia*) vai spēles. Šajos gadījumos Komisija, izvērtējot tai paziņotā atbalsta nepieciešamību, samērīgumu un piemērotību, kā atsauci izmantoja paziņojumā par kinematogrāfiju noteiktos kritērijus. Komisija turklāt novēroja, ka dalībvalstis, savstarpēji konkurējot, izmanto valsts atbalstu ieguldījumu piesaistei no ārpussavienības valstu lielajiem filmu producēšanas uzņēmumiem. Šie jautājumi 2001. gada paziņojumā nebija risināti.
17. Jau 2001. gada paziņojumā bija minēts, ka Komisija pārskatīs šīs nozares izdevumu teritoriālo saistību maksimālo līmeni, kas atļauts saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem. Izdevumu teritoriālās saistības filmu finansēšanas shēmās ir saistības, saskaņā ar kurām atbalstāmās filmas budžeta noteiktai daļai ir jābūt izlietotai dalībvalstī, kura piešķir atbalstu. Paziņojuma 2004. gada versijā bija atzīts, ka filmu

⁽¹⁾ Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par atsevišķiem juridiskajiem aspektiem attiecībā uz kinematogrāfijas un citiem audiovizuālajiem darbiem, (OV C 43, 16.2.2002., 6. lpp).

⁽²⁾ OV C 123, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 134, 16.6.2007., 5. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 31, 7.2.2009., 1. lpp.

finansēšanas shēmās paredzētās izdevumu teritoriālās saistības ir jautājums, kas vēl jāizvērtē, lai noteiktu saderību ar Līgumā paredzētajiem iekšējā tirgus principiem. Ir jāņem vērā arī kopš 2001. gada pieņemtā Eiropas Savienības Tiesas judikatūra par iekšējā tirgus nozīmi saistībā ar preču un pakalpojumu izcelsmes noteikumiem ⁽¹⁾.

18. Arī “kultūras kritērija” piemērošana praksē ir radījusi problēmas. Filmu producēšanas atbalsta saderību vērtē saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta d) apakšpunktu, kurā ir paredzēta iespēja piešķirt atbalstu, kas “veicina kultūru”. 2001. gada paziņojumā bija ietverta prasība, ka atbalstam jābūt vērstam uz kultūras vērtību radīšanu. Tomēr Komisijas detalizētais kultūras kritēriju vērtējums attiecībā uz filmu atbalsta shēmām dalībvalstīs ir uztverts pretrunīgi, jo īpaši ņemot vērā subsidiaritātes principu.
19. Tādējādi, 2009. gadā pagarinot 2001. gada paziņojumā noteikto valsts atbalsta vērtēšanas kritēriju piemērošanu, Komisija norādīja, ka būs jāapsver šo norišu ietekme un jāpārskata vērtēšanas kritēriji.

4. KONKRĒTĀS IZMAIŅAS

20. Ar šo paziņojumu ir risināti iepriekš minētie jautājumi un tiek ieviesti grozījumi 2001. gada paziņojumā noteiktajos kritērijos. Konkrēti, valsts atbalsts tiek atļauts plašākam darbību lokam, ir uzsvērtā subsidiaritātes principa nozīme kultūras politikā un iekšējā tirgus principu ievērošana, kopražojumu atbalstam pieļauta lielāka maksimālā intensitāte un paredzēta kinematogrāfijas mantojuma aizsardzība un tā pieejamība. Komisija uzskata, ka šīs izmaiņas ir vajadzīgas, ņemot vērā kopš 2001. gada notikušo attīstību, un tās Eiropas darbiem nākotnē palīdzēs kļūt konkurētspējīgākiem un ar izteiktāku Eiropas dimensiju.

4.1. Darbības joma

21. Attiecībā uz šā paziņojuma darbības jomā ietilpstošajām darbībām jāatzīmē, ka 2001. gada paziņojumā par kinematogrāfiju noteiktie valsts atbalsta kritēriji bija vērsti uz filmu producēšanu. Tomēr, kā minēts iepriekš, dažas dalībvalstis piedāvā atbalstu arī citām saistītām darbībām, piemēram, scenāriju rakstīšanai, izstrādei, filmu izplatīšanai vai filmu veicināšanai (tostarp filmu festivāliem). Mērķi aizsargāt un veicināt Eiropas kultūru daudzveidību ar audiovizuālajiem darbiem var sasniegt tikai tad, ja cilvēki šos darbus noskatās. Atbalstu piešķirot vienīgi producēšanai, rodas risks, ka tiek stimulēts audiovizuālo darbu piedāvājums, nenodrošinot, ka audiovizuālie darbi tiek pienācīgi izplatīti un veicināti. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt, ka atbalsts var attiekties uz visiem filmu veidošanas aspektiem, sākot no darba koncepcijas un beidzot ar demonstrēšanu skatītājiem.
22. Attiecībā uz atbalstu kinoteātriem attiecīgās summas parasti ir salīdzinoši nelielas, tāpēc, piemēram, lauku un nekomerciālajiem kinoteātriem vajadzētu būt iespējai saņemt pietiekamu atbalstu saskaņā ar *de minimis* regulu ⁽²⁾. Tomēr, ja dalībvalsts spēj pamatot, ka nepieciešams lielāka apjoma atbalsts kinoteātriem, to novērtēs saskaņā ar šo paziņojumu kā atbalstu kultūras veicināšanai LESD 107. panta 3. punkta d) apakšpunkta nozīmē. Atbalsts kinoteātriem veicina kultūru, jo kinoteātru galvenais mērķis ir izrādīt filmas, kas ir kultūras produkti.
23. Dažas dalībvalstis ir paredzējušas atbalstīt audiovizuālos projektus, kas ir plašāki par filmu un TV programmu tradicionālo koncepciju. “Starpmediju” vēstījumi (saukti arī par “daudzplatformu” vai “šķērsmediju” vēstījumiem) ir paņēmieni, ka stāstījumu pasniedz vairākās platformās un formātos, izmantojot digitālās tehnoloģijas, piemēram, filmas un spēles. Svarīgs aspekts ir tas, ka šie saturs elementi ir savstarpēji savienoti ⁽³⁾. Tā kā starpmediju projekti ir nenovēršami saistīti ar filmu producēšanu, saskaņā ar šo paziņojumu filmu producēšanas komponents tiek uzskatīts par audiovizuālo darbu.

⁽¹⁾ Jo īpaši Tiesas 2005. gada 10. marta spriedums lietā C-39/04 *Laboratoires Fournier*, Krājums, 2005, I-2057. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2006. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 1998/2006 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp).

⁽³⁾ Nejaukt ar tradicionālajām daudzplatformu mediju franšīzēm, turpinājumiem vai adaptācijām.

24. Savukārt spēles, kas tuvākajos gados varētu būt viens no plašsaziņas līdzekļu veidiem ar straujāko pieaugumu, ne vienmēr ir kvalificējamas kā audiovizuāli darbi vai kultūras produkti. Producēšanas, izplatīšanas, mārketinga un patēriņa ziņā spēles atšķiras no filmām. Tāpēc filmu producēšanai paredzētos noteikumus nevar automātiski piemērot spēlēm. Turklāt atšķirībā no filmu un televīzijas raidījumu nozares attiecībā uz spēlēm Komisijas rīcībā nav valsts atbalsta jomas lēmumu "kritiskās masas". Tādējādi šis paziņojums neattiecas uz atbalstu, kas piešķirts spēlēm. Visus atbalsta pasākumus, kas paredzēti spēlēm un kuri neatbilst vispārējās grupu atbrīvojuma regulas (VGAR) ⁽¹⁾ vai *de minimis* regulas nosacījumiem, arī turpmāk izskatīs katrā gadījumā atsevišķi. Ja varēs pierādīt kultūru veicinošu un izglītojošu spēļu atbalsta shēmu nepieciešamību, Komisija pēc analogijas piemēros šajā paziņojumā noteiktos atbalsta intensitātes kritērijus.

4.2. Kultūras kritērijs

25. Lai atbalsts audiovizuālajai nozarei būtu saderīgs ar LESD 107. panta 3. punkta d) apakšpunktu, tam jāveicina kultūra. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā paredzēto subsidiaritātes principu kultūras darbību definēšana ir galvenokārt dalībvalstu kompetencē. Komisija atzīst, ka, izvērtējot audiovizuālo darbu atbalsta shēmas, tās uzdevums ir vienīgi pārbaudīt, vai dalībvalstīm ir piemēroti un efektīvi pārbaudes mehānismi, kas ļauj novērst acīmredzamas kļūdas. To var panākt vai nu ar kultūras darbu atlases procedūru, ar kuru nosaka, kuriem audiovizuālajiem darbiem būtu jāpiešķir atbalsts, vai ar kultūras darbu profilu, kuram ir jāatbilst visiem audiovizuālajiem darbiem, par kuriem vēlas saņemt atbalstu. Saskaņā ar UNESCO 2005. gada Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu ⁽²⁾ Komisija atzīmē, ka tas, ka filma ir komerciāla, neliedz tai reizē būt par kultūras vērtību.
26. Valodu daudzveidība ir būtisks kultūru daudzveidības elements, tāpēc kādas dalībvalsts valodas vai valodu lietojuma aizsardzība un veicināšana ir uzskatāma arī par kultūras veicināšanu ⁽³⁾. Saskaņā ar Tiesas iedibināto judikatūru gan dalībvalsts valodas veicināšana ⁽⁴⁾, gan kultūrpolitika ⁽⁵⁾ var būt primārs vispārējās nozīmes apsvēruma, kas attaisno pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežošanu. Tāpēc dalībvalstis kā atbalsta nosacījumu cita starpā var izvirzīt prasību, lai filma tiktu veidota noteiktā valodā, ja ir konstatēts, ka šī prasība ir nepieciešama un samērīga kultūras mērķa sasniegšanai audiovizuālajā nozarē, tostarp ar potenciālu veicināt attiecīgā reģiona sociālo, reliģisko, filozofisko vai valodas aspektu izpausmes brīvību. Apstākļi, ka šāds kritērijs praksē var radīt priekšrocības tiem kinematogrāfijas uzņēmumiem, kuri strādā konkrētajā valodā, uz kuru attiecas šis kritērijs, šķiet, ir izvirzītā mērķa neatņemama sastāvdaļa ⁽⁶⁾.

4.3. Izdevumu teritoriālās saistības

27. Kopš Komisija sāka izskatīt filmu atbalsta shēmas, īpaša uzmanība ir pievērsta atbalsta piešķirēju iestāžu noteiktajām saistībām, ka filmu producētājiem noteikta filmas producēšanas budžeta daļa ir jāizlieto konkrētā teritorijā (tā dēvētās "izdevumu teritoriālās saistības"). Ar 2001. gada paziņojumu par kinematogrāfiju dalībvalstīm bija atļauts pieprasīt, ka līdz 80 % no filmas budžeta ir jāizlieto to teritorijā. Shēmas, kurās atbalsta summa ir izteikta procentos no piešķirējā dalībvalstī veiktās producēšanas

⁽¹⁾ Komisijas 2008. gada 6. augusta Regula (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula), (OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp).

⁽²⁾ Konvencijas 4. panta 4. punktā ir noteikts: "Kultūras darbības, preces un pakalpojumi ir darbības, preces un pakalpojumi, ar kuriem .. īsteno vai pauž kultūras izpausmes neatkarīgi no to iespējamās tirdzniecības vērtības. Kultūras darbība pati par sevi var būt galamērķis vai arī veicināt kultūras preču vai pakalpojumu radīšanu."

⁽³⁾ Tiesas 2009. gada 5. marta spriedums lietā C-222/07 UTECA, 27.–33. punkts.

⁽⁴⁾ Tiesas 2007. gada 13. decembra spriedums lietā C-250/06 *United Pan-Europe Communications Belgium*, 43. punkts.

⁽⁵⁾ Tiesas 1999. gada 28. oktobra spriedums lietā C-6/98 *ARD*, 50. punkts.

⁽⁶⁾ Tiesas 2009. gada 5. marta spriedums lietā C-222/07 UTECA, 34. un 36. punkts.

darbības izdevumiem, jau pēc to būtības tiecas piesaistīt šai atbalsta piešķirējai dalībvalstij pēc iespējas lielāku producēšanas darbību daļu un ietver sevī izdevumu teritorializācijas elementu. Paziņojumā par kinematogrāfiju ir jāņem vērā šie dažādie atbalsta shēmu veidi, kādi pašlaik tiek izmantoti.

28. Izdevumu teritoriālās saistības ierobežo iekšējo tirgu audiovizuālo darbu producēšanas jomā. Tāpēc Komisija bija pasūtījusi ārēju pētījumu par audiovizuālo darbu producēšanas teritoriālajiem nosacījumiem, kurš tika pabeigts 2008. gadā ⁽¹⁾. Kā norādīts paziņojuma par kinematogrāfiju 2009. gada versijā, minētā pētījuma secinājumi kopumā bija neviennozīmīgi, proti, nebija iespējams noteikt, vai teritoriālās piesaistes nosacījumu pozitīvā ietekme pārsniedz negatīvo ietekmi.
29. Tomēr pētījumā bija konstatēts, ka filmu producēšanas izmaksas, šķiet, ir augstākas tajās valstīs, kurās piemēro teritoriālos nosacījumus. Šajā pētījumā arī secināts, ka teritoriālie nosacījumi var radīt šķēršļus kopražojumiem un samazināt to efektivitāti. Kopumā pētījumā bija konstatēts, ka visvairāk ierobežojošās izdevumu teritoriālās saistības nerada pietiekami lielu pozitīvo ietekmi, lai attaisnotu ierobežojumu pašreizējā līmeņa saglabāšanu. Turklāt netika arī pierādīts, ka šie nosacījumi būtu nepieciešami izvērsto mērķu sasniegšanai.
30. Valsts līmeņa pasākums, ar kuru tiek ierobežota Līgumā garantēto pamatbrīvību izmantošana, ir pieņemams tikai tad, ja ir izpildīti vairāki nosacījumi: pasākums atbilst primāriem vispārējas nozīmes apsvērumiem, garantē izvērztā mērķa sasniegšanu un nepārsniedz tā sasniegšanai nepieciešamo ⁽²⁾. Filmu nozares specifiskās iezīmes, jo īpaši producēšanas darba izteiktā mobilitāte, un kultūru daudzveidības un valsts kultūras un valodas veicināšana var tikt uzskatīti par primāriem vispārējas nozīmes apsvērumiem, kas var attaisnot pamatbrīvību izmantošanas ierobežojumu. Tāpēc Komisija joprojām atzīst, ka zināmā mērā šādi nosacījumi var būt nepieciešami, lai dalībvalstī vai reģionā, kas piešķir atbalstu, uzturētu filmu ražošanas infrastruktūras kritisko masu.
31. Ir ļoti maz dalībvalstu, kas izdevumu teritoriālās saistības nosaka 80 % apmērā no producēšanas budžeta, kā atļauts 2001. gada paziņojumā. Vairākas dalībvalstis savās shēmās vispār neparedz izdevumu teritoriālās saistības. Daudzās reģionālajās shēmās tiek noteikta atbalsta summa un prasīts, lai 100 % vai 150 % no šīs summas būtu izlietoti piešķirējā dalībvalstī, taču neprecizējot noteikumus par izcelsmes valsti tiem pakalpojumiem, par kuriem slēdz apakšlīgumus, vai producēšanā izmantoto preču izcelsmi. Dažās shēmās ir paredzēts, ka atbalstu saņemošais producētājs līdz pat 20 % no producēšanas budžeta drīkst izlietot ārpus konkrētās dalībvalsts. Dažas dalībvalstis filmu atbalstu izsaka kā tikai vietējo izdevumu procentuālu daļu.
32. Izdevumu summai, uz kuru attiecas izdevumu teritoriālās saistības, būtu jābūt samērīgai ar dalībvalsts faktiskajām finansiālajām saistībām, nevis ar kopējo producēšanas budžetu. Tas ne vienmēr tā bija saistībā ar teritoriālo kritēriju, kas paredzēts 2001. gada paziņojumā ⁽³⁾.
33. Pamatā pastāv divi atšķirīgi atbalsta mehānismi, ko dalībvalstis izmanto filmu producēšanas atbalsta piešķiršanā:
  - atbalsts, ko piešķir, piemēram, ar atlases komisijas lēmumu, tiešo dotāciju veidā, piemēram, ko nosaka kā producēšanas budžeta procentuālu daļu, un
  - atbalsts, ko piešķir un nosaka kā procentuālo daļu no piešķirējā dalībvalstī veiktās producēšanas darbības izdevumiem (piemēram, nodokļu atvieglojumi).

⁽¹⁾ 2008. gada pētījums par ietekmi uz ekonomiku un kultūru, jo īpaši uz kopražojumiem, ko rada filmu un audiovizuālo darbu ražošanai paredzētu valsts atbalsta shēmu klauzulas par teritoriālo piesaisti (http://ec.europa.eu/avpolicy/docs/library/studies/territ/final_rep.pdf).

⁽²⁾ Spriedums lietā C-222/07 *UTECA*, 25. punkts.

⁽³⁾ Piemēram, producētājs veido filmu ar 10 miljonu euro budžetu un piesakās atbalstam no shēmas, kura piedāvā ne vairāk kā 1 miljonu euro par filmu. Šādā gadījumā nav samērīgi neļaut piemērot shēmu šai filmai, pamatojoties uz to, ka producētājs neplāno vismaz 8 miljonus euro no producēšanas budžeta izlietot tās valsts teritorijā, kura piedāvā atbalstu.

34. Šā paziņojuma 50. punktā ir noteikti katram mehānismam piemērojamie robežlielumi, kurus nepārsniedzot, Komisija var piekrist, ka dalībvalsts ir noteikusi izdevumu teritoriālās saistības, kas var būt joprojām uzskatāmas par nepieciešamām un samērīgām kultūras mērķa sasniegšanai.
35. Attiecībā uz atbalstu dotāciju veidā izdevumu teritoriālo saistību maksimālais lielums jāierobežo 160 % apmērā no atbalsta summas. Tas atbilst līdzšinējam noteikumam par "80 % no producēšanas budžeta", ja atbalsta intensitāte sasniedz 52. punkta 2. apakšpunktā noteikto vispārīgo robežlielumu, kas ir 50 % no producēšanas budžeta ⁽¹⁾.
36. Attiecībā uz atbalstu, ko piešķir kā noteiktu procentuālo daļu no piešķirējā dalībvalstī veiktās produkcēšanas darbības izdevumiem, ir stimulēti attiecīgajā dalībvalstī izdot vairāk, lai saņemtu lielāku atbalstu. Nosakot, ka atbalstu var saņemt tikai par tām producēšanas darbībām, kas tiek veiktas atbalsta piešķirējā dalībvalstī, tiek noteikts teritoriāls ierobežojums. Tādējādi, lai noteiktu robežlielumu, kas ir pielīdzināms dotāciju robežlielumam, maksimālais izdevumu apjoms, kuram var piemērot izdevumu teritoriālās saistības, ir noteikts 80 % apmērā no producēšanas budžeta.
37. Turklāt saskaņā ar jebkuru no abiem mehānismiem shēmā var būt atbilstības kritērijs, kas prasa, lai noteikts minimālais producēšanas darbības apjoms tiktu veikts piešķirējas dalībvalsts teritorijā. Šis apjoms nedrīkst pārsniegt 50 % no producēšanas budžeta.
38. Jebkurā gadījumā dalībvalstīm saskaņā ar ES tiesību aktiem nav nekāda pienākuma noteikt izdevumu teritoriālās saistības.

4.4. Konkurence par lielo ārvalstu filmu producētāju piesaisti

39. Kad tika pieņemts 2001. gada paziņojums par kinematogrāfiju, tikai nedaudzas dalībvalstis mēģināja izmantot filmu atbalstu, lai panāktu, ka lielu ārvalstu filmu projektus īsteno to teritorijā. Kopš tā laika vairākas dalībvalstis ir ieviesušas shēmas, kuru mērķis ir piesaistīt Eiropai augsta līmeņa projektus, pasaules mērogā konkurējot ar citām uzņēmšanas vietām un infrastruktūru, piemēram, Amerikas Savienotajās Valstīs, Kanādā, Jaunzēlandē vai Austrālijā. Pirms šā paziņojuma sagatavošanas notikušajā sabiedriskajā apspriešanā tika atzīts, ka šādi projekti ir nepieciešami, lai uzturētu kvalitatīvu audiovizuālo infrastruktūru, veicinātu augsta līmeņa kinostudiju, aprīkojuma un personāla izmantošanu un sekmētu tehnoloģiju, zinātnes un īpašo zināšanu pārnesi. Ja ārvalstu producētāji daļēji izmantotu šo infrastruktūru, tas palīdzētu nodrošināt nepieciešamās jaudas, lai īstenotu augstas kvalitātes un profila projektus Eiropā.
40. Attiecībā uz iespējamo ietekmi uz Eiropas audiovizuālo nozari ārvalstu projektiem var būt ilgstoša ietekme, jo parasti tajos tiek plaši izmantota vietējā infrastruktūra un personāls. Kopumā tas var pozitīvi ietekmēt valstu audiovizuālo nozari. Turklāt jāpiemin, ka daudzas no filmām, kuras uzskata par lieliem ārpussavienības valstu projektiem, patiesībā ir kopražojumi, kuros piedalās arī Eiropas producētāji. Tādējādi šis subsīdijas palīdzētu arī veicināt Eiropas audiovizuālos darbus un uzturēt infrastruktūru, kas dotu iespēju īstenot dalībvalstu projektus.
41. Tāpēc Komisija uzskata, ka šādu atbalstu principā var uzskatīt par saderīgu ar LESD 107. panta 3. punkta d) apakšpunktu kā atbalstu kultūras veicināšanai, ievērojot tos pašus nosacījumus kā attiecībā uz atbalstu Eiropas projektiem. Tomēr, tā kā atbalsta summas vērienīgu starptautisko projektu gadījumā var būt ļoti lielas, Komisija uzraudzīs šā veida atbalsta turpmāko attīstību, lai nodrošinātu, ka konkurence notiek, galvenokārt pamatojoties uz kvalitāti un cenām, nevis valsts atbalstu.

4.5. Kopražojumi

42. Tikai dažas Eiropas filmas tiek izplatītas ārpus teritorijas, kur tās radītas. Varbūtība, ka Eiropas filmu demonstrē vairākās dalībvalstīs, ir lielāka gadījumā, ja runa ir par kopražojumu, kurā iesaistīti vairāku

⁽¹⁾ Piemēram, producētājs veido filmu ar EUR 10 miljonu budžetu un piesakās atbalstam no shēmas, kura piedāvā ne vairāk kā EUR 1 miljonu par filmu. Producētājam tikai EUR 1,6 miljoni no producēšanas budžeta jāizlieto tās valsts teritorijā, kura piedāvā atbalstu. Tomēr, ja filmas budžets būtu EUR 2 miljoni un producētājs saņemtu maksimāli iespējamo atbalsta summu, tam uzliktās izdevumu teritoriālās saistības būtu 80 % apmērā no producēšanas budžeta.

valstu producētāji. Ņemot vērā to, kāda nozīme ir dažādu dalībvalstu producētāju sadarbībai, lai radītu tādus Eiropas darbus, kas tiek izrādīti vairākās dalībvalstīs, Komisija uzskata, ka attiecībā uz kopražojumiem, kurus finansē vairāk nekā viena dalībvalsts un kuros piedalās producētāji no vairāk nekā vienas dalībvalsts, ir pamatoti pieļaut lielāku atbalsta intensitāti.

4.6. Kinematogrāfijas mantojums

43. Kultūras un izglītības apsvērumu dēļ filmas būtu jāapkopo un jāsaglabā un jānodrošina to pieejamība turpmākajām paaudzēm⁽¹⁾. Izglītības, jaunatnes, kultūras un sporta padomes 2010. gada 18. novembra secinājumos par Eiropas kinematogrāfisko mantojumu⁽²⁾ dalībvalstis tika aicinātas nodrošināt, ka filmas, kuras ir saņēmušas valsts atbalstu, tiktu nodotas glabāšanā kādā kinematogrāfiskā mantojuma saglabāšanas iestādē kopā ar visiem saistītajiem materiāliem, ja vien tas ir īstenojams, un šīm iestādēm būtu atbilstīgās tiesības attiecībā uz filmu un saistīto materiālu saglabāšanu un nekomerciālu izmantošanu kultūras vajadzībām.
44. Dažas dalībvalstis ir ieviešas praksi, ka atbalsta pēdējo daļu tās samaksā pēc tam, kad kinematogrāfijas mantojuma saglabāšanas iestāde ir apliecinājusi, ka atbalstītā filma nodota glabāšanā. Šī ir izrādījusies efektīva pieeja, kā nodrošināt līgumā noteikto nodošanas saistību izpildi.
45. Atsevišķas dalībvalstis dotāciju līgumos ir ieviešas arī noteikumus, lai kinematogrāfijas mantojuma saglabāšanas iestādes, pildot sabiedriskās nozīmes uzdevumus, varētu valsts finansētās filmas pēc noteikta laika izmantot konkrētiem mērķiem, ja vien tas netraucē filmas normālu izmantošanu.
46. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāaicina un jāatbalsta producētāji iesniegt atbalstāmās filmas kopiju finansējošās iestādes izraudzītajā kinematogrāfijas mantojuma iestādē saglabāšanai⁽³⁾, kā arī konkrētai nekomerciālai izmantošanai, kas saskaņota ar tiesību subjektu(iem), ievērojot intelektuālā īpašuma tiesības un neskarot taisnīgas atlīdzības nodrošināšanu tiesību subjektam(iem), kad pagājis dotāciju līgumā noteikts saskaņots laika posms, ja tas netraucē filmas normālu izmantošanu.

5. ATBALSTA SADERĪBAS NOVĒRTĒŠANA

47. Vērtējot filmām un citiem audiovizuālajiem darbiem paredzēto atbalstu, Komisija, pamatojoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem, pārbauda:
  - pirmkārt, vai atbalsta shēmā ir ievērots "vispārējās likumības" princips, t. i., Komisijai ir jāpārbauda, vai shēma neietver noteikumus, kas būtu pretrunā LESD noteikumiem ar valsts atbalstu nesaistītās jomās,
  - otrkārt, vai shēma atbilst turpmāk norādītajiem konkrētajiem atbalsta saderības kritērijiem.

5.1. Vispārējā likumība

48. Komisijai vispirms ir jāpārlicinās par to, ka atbalsta pasākums atbilst "vispārējās likumības" principam, un jāpārbauda, vai attiecināmības nosacījumi un atbalsta piešķiršanas nosacījumi neietver noteikumus, kas ir pretrunā LESD ar valsts atbalstu nesaistītās jomās. Tas nozīmē, ka ir jāpārbauda, vai ir ievēroti LESD principi: diskriminācijas aizliegums pēc pilsonības, preču brīva aprīte, darba ņēmēju pārvietošanās brīvība, brīvība veikt uzņēmējdarbību, pakalpojumu sniegšanas brīvība un kapitāla brīva aprīte (LESD 18., 34., 36., 45., 49., 54., 56. un 63. pants). Gadījumos, kad noteikumi, kas ir pretrunā šiem principiem, nav nošķirami no shēmas darbības, Komisija piemēro šos principus kopā ar konkurences noteikumu piemērošanu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Ieteikums par filmu mantojumu (OV L 323, 9.12.2005., 57. lpp).

⁽²⁾ OV C 324, 1.12.2010., 1. lpp.

⁽³⁾ Dalībvalstis ir noteikušas kinematogrāfijas mantojuma saglabāšanas iestādes, kuru uzdevums ir kultūras un izglītības nolūkos apkopot, saglabāt un darīt pieejamu kinematogrāfijas mantojumu. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada ieteikumu par kinematogrāfijas mantojumu dalībvalstis ir uzskaitījušas savas kinematogrāfijas mantojuma saglabāšanas iestādes. Pašreizējais saraksts ir pieejams šajā tīmekļa vietnē: <http://ec.europa.eu/avpolicy/docs/reg/cinema/institutions.pdf>

49. Atbilstoši iepriekš minētajiem principiem atbalsta shēmās nedrīkst, piemēram, atbalstu paredzēt tikai attiecīgās valsts pilsoņiem, pieprasīt, lai saņēmējiem būtu tāda attiecīgās valsts uzņēmuma statuss, kas dibināts saskaņā ar tās komerclikumu (uzņēmumiem, kas dibināti vienā dalībvalstī, bet darbojas citā valstī ar pastāvīgas filiāles vai pārstāvniecības starpniecību, jābūt tiesīgiem pretendēt uz atbalstu, turklāt prasība par pārstāvniecības statusu drīkst būt piemērojama tikai atbalsta izmaksāšanai), vai piespiest ārvalstu uzņēmumus, kuri sniedz filmu producēšanas pakalpojumus, attiecībā uz norīkotajiem darba ņēmējiem apiet noteikumus un nosacījumus, kas paredzēti Direktīvā 96/71/EK⁽¹⁾.

50. Ņemot vērā Eiropas filmu nozares specifiku, filmu producēšanas atbalsta shēmās var paredzēt:

- vai nu prasību, ka līdz pat 160 % no konkrēta audiovizuālā darba producēšanai piešķirtā atbalsta summas jāizlieto teritorijā, kurā atbalsts piešķirts, vai
- konkrēta audiovizuālā darba producēšanai piešķirtā atbalsta summas aprēķināšanu procentuāli no piešķirējā dalībvalstī veiktās filmu producēšanas darbības izdevumiem, parasti gadījumā, ja atbalsta shēma paredz nodokļu atvieglojumus.

Abos gadījumos dalībvalstis var prasīt, ka, lai projekts varētu pretendēt uz atbalstu, noteikts minimālais producēšanas darbību apjoms jāveic to teritorijā. Tomēr šis apjoms nedrīkst pārsniegt 50 % no kopējā producēšanas budžeta. Turklāt teritoriālās piesaistes līmenis nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt 80 % no kopējā producēšanas budžeta.

5.2. Konkrētie kritēriji novērtējumam saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta d) apakšpunktu

51. Mērķis, ko tiecas sasniegt ar Eiropas audiovizuālo darbu producēšanas un producēšanai un demonstrēšanai nepieciešamās infrastruktūras nodrošināšanas atbalstu, ir Eiropas kultūru identitātes veidošana un kultūru daudzveidības veicināšana. Tādējādi atbalsta mērķis ir kultūras veicināšana. Saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta d) apakšpunktu šāds atbalsts var būt saderīgs ar Līgumu. Uzņēmumi, kas darbojas filmu un TV raidījumu nozarē, var saņemt arī cita veida atbalstu, ko piešķir saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta a) un c) apakšpunktu (piemēram, reģionālais atbalsts, atbalsts MVU, pētniecībai un izstrādei, apmācībai vai nodarbinātībai), atbalsta apvienošanas gadījumā ievērojot atbalsta maksimālo intensitāti.

52. Gadījumos, kad shēmas ir paredzētas, lai atbalstītu šajā paziņojumā paredzēto audiovizuālo darbu scenāriju rakstīšanu, izstrādi, producēšanu, izplatīšanu un veicināšanu, Komisija, novērtējot, vai saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta d) apakšpunktu shēma ir saderīga ar Līgumu, attiecībā uz atbalstāmo audiovizuālo darbu ņems vērā turpmāk norādītos kritērijus.

1. Atbalsts ir paredzēts kultūras vērtību radīšanai. Katra dalībvalsts atbilstoši šīs valsts kritērijiem pārlicinās, ka atbalstāmā projekta saturam ir kultūras vērtība. To panāk ar efektīvu pārbaudi, kas ļauj novērst acīmredzamas kļūdas: vai nu veicot filmu projektu atlasī, piemēram, ar ekspertu grupas vai personas, kam uzticēts veikt atlasī, palīdzību, vai, ja šāda atlases procedūra nav paredzēta, izveidojot sarakstu ar kultūras kritērijiem, saskaņā ar kuriem tiks pārbaudīts katrs audiovizuālais darbs.

2. Atbalsta intensitāte principā nedrīkst pārsniegt 50 % no producēšanas budžeta, lai saglabātos stimuli normālām komerciālām iniciatīvām. Kopražojumiem, kurus finansē vairāk nekā viena dalībvalsts un kuros piedalās producētāji no vairāk nekā vienas dalībvalsts, atbalsta intensitāte drīkst būt līdz

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīva 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, OV L 18, 21.1.1997., 1 lpp.

60 % no producēšanas budžeta. Šie ierobežojumi neattiecas uz sarežģītiem audiovizuālajiem darbiem ⁽¹⁾ un kopražojumiem, kuros piedalās valstis no ESAO Attīstības atbalsta komitejas saraksta ⁽²⁾. Šajā kontekstā par sarežģītiem audiovizuālajiem darbiem var uzskatīt filmas, kuru vienīgā oriģinālversija ir tādu dalībvalstu oficiālajā valodā, kurām ir ierobežota teritorija, iedzīvotāju skaits vai valodas lietošanas areāls.

3. Atbalsts scenāriju rakstīšanai vai izstrādei principā nav ierobežots. Taču, ja attiecīgais scenārijs vai projekts pārtop filmā, scenārija rakstīšanas un izstrādes izmaksas tiek attiecīgi ietvertas producēšanas budžetā un ņemtas vērā, aprēķinot audiovizuālā darba maksimālo atbalsta intensitāti saskaņā ar 2. apakšpunktu.
  4. Izplatīšanas un veicināšanas izmaksas attiecībā uz audiovizuālajiem darbiem, par kuriem var saņemt producēšanas atbalstu, var tikt atbalstītas, piemērojot tādu pašu atbalsta intensitāti, kāda piemērojama to producēšanai.
  5. Izņemot atbalstu scenāriju rakstīšanai, izstrādei, izplatīšanai un veicināšanai, atbalsts specifiskām producēšanas darbībām nav atļauts. Tas nozīmē, ka atbalsts nedrīkst būt paredzēts vienīgi atsevišķiem producēšanas procesa ķēdes posmiem. Konkrēta audiovizuālā darba producēšanai piešķirtais atbalsts būtu jāieskaita darba kopējā budžetā. Producētājam būtu jābūt iespējai brīvi izvēlēties tos budžeta posteņus, kuru izdevumi tiks izmantoti citās dalībvalstīs. Tā mērķis ir nodrošināt, ka atbalstam ir neitrāla stimulējoša ietekme. Paredzot atbalstu konkrētiem filmu budžeta posteņiem, šāds atbalsts var nozīmēt, ka valsts protežē nozares, kas nodrošina atbalstāmajos posteņos paredzētās darbības, un tas būtu pretrunā Līguma noteikumiem.
  6. Dalībvalstīm būtu jāaicina un jāatbalsta producētāji iesniegt atbalstāmās filmas kopiju finansējošās iestādes izraudzītajā kinematogrāfijas mantojuma iestādē saglabāšanai, kā arī konkrētai nekomerciālai izmantošanai, kas saskaņota ar tiesību subjektu(-iem), ievērojot intelektuālā īpašuma tiesības un neskarot tainīgas atbildības nodrošināšanu tiesību subjektam(-iem), kad pagājis dotāciju līgumā noteikts saskaņots laika posms, ja tas netraucē filmas normālu izmantošanu.
  7. Atbalstu piešķir pārredzamā veidā. Dalībvalstīm vienā vienotā tīmekļa vietnē vai tīmekļa vietnē, kura apkopo informāciju no vairākām tīmekļa vietnēm, ir jāpublicē vismaz šāda informācija: apstiprinātās atbalsta shēmas un tās īstenošanas noteikumu pilns teksts, atbalsta saņēmēja vārds un uzvārds vai nosaukums, atbalstāmā pasākuma vai projekta nosaukums un veids, atbalsta summa un atbalsta intensitāte procentos no atbalstāmā pasākuma vai projekta kopējā budžeta. Šī informācija jāpublicē internetā pēc atbalsta piešķiršanas lēmuma pieņemšanas, jāsaglabā vismaz 10 gadus, un tai ir jābūt neierobežoti pieejamai sabiedrībai ⁽³⁾.
53. Atbalstu kinoteātru modernizācijai, tostarp to digitalizācijai, var sniegt, ja dalībvalstis spēj motivēt šāda atbalsta nepieciešamību, samērīgumu un piemērotību. Uz šā pamata Komisija izvērtēs, vai shēma ir saderīga ar Līgumu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta d) apakšpunktu.
54. Nosakot, vai ir ievērota atbalsta maksimālā intensitāte, ņem vērā atbalstāmajam pasākumam vai projektam piešķirtā dalībvalstu valsts atbalsta pasākumu kopsummu neatkarīgi no tā, vai atbalsts

⁽¹⁾ Piemēram, īsfilmas, režisoru pirmās un otrās filmas, dokumentālās filmas vai mazbudžeta darbi un citādā ziņā komerciāli sarežģīti darbi. Saskaņā ar subsidiaritātes principu katras dalībvalsts pienākums ir noteikt sarežģītas filmas definīciju atbilstīgi valsts parametriem.

⁽²⁾ Attīstības atbalsta komitejas sarakstā ir uzskaitītas visas valstis un teritorijas, kuras var saņemt oficiālo attīstības palīdzību. Tās ir valstis ar zemiem un vidējiem ienākumiem, pamatojoties uz nacionālo kopienākumu (NKI) uz vienu iedzīvotāju, saskaņā ar Pasaules Bankas publicētajiem datiem, izņemot G8 valstis, ES dalībvalstis un valstis, attiecībā uz kurām skaidri noteikts datums, kad tās pievienosies ES. Šajā sarakstā ir iekļautas arī visas vismazāk attīstītās valstis (VAV), ko noteikusi Apvienoto Nāciju Organizācija. Skatīt http://www.oecd.org/document/45/0,3746,en_2649_34447_2093101_1_1_1_1,00.html

⁽³⁾ Šī informācija būtu regulāri jāatjaunina (piemēram, ik pēc sešiem mēnešiem), un tai ir jābūt pieejamai neekskluzīvā formātā.

finansēts no vietējiem, reģionālajiem, valsts vai Savienības līdzekļiem. Tomēr finansējumu, ko nepastarpināti sniedz no tādām ES programmām kā *MEDIA*, piešķiršanas lēmuma procesā neiesaistot dalībvalstis, neuzskata par valsts līdzekļiem. Tāpēc, vērtējot atbalsta maksimālo robežu ievērošanu, atbalstu no šīm programmām neņem vērā.

6. ATTIECĪGIE PASĀKUMI

55. Kā attiecīgus pasākumus LESD 108. panta 1. punkta nozīmē Komisija ierosina dalībvalstīm to spēkā esošās shēmas filmu finansēšanas jomā saskaņot ar šo paziņojumu divu gadu laikā no tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Dalībvalstīm viena mēneša laikā no šā paziņojuma publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī* jāapstiprina Komisijai, ka tās piekrīt attiecīgajiem ierosinātajiem pasākumiem. Ja atbilde netiks saņemta, Komisija uzskatīs, ka attiecīgā dalībvalsts nepiekrīt.

7. PIEMĒROŠANA

56. Šo paziņojumu piemēro no nākamās dienas pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
57. Komisija piemēros šo paziņojumu visiem tai paziņotajiem atbalsta pasākumiem, par kuriem tai būs jāpieņem lēmums pēc paziņojuma publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī*, pat ja par attiecīgajiem atbalsta pasākumiem paziņots pirms minētās publicēšanas.
58. Saskaņā ar Komisijas paziņojumu par noteikumiem, kas piemērojami nelikumīga valsts atbalsta novērtēšanai ⁽¹⁾, nepaziņota atbalsta gadījumā Komisija piemēros:
- a) šo paziņojumu, ja atbalsts piešķirts pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
  - b) visos pārējos gadījumos – 2001. gada paziņojumu par kinematogrāfiju.

⁽¹⁾ OV C 119, 22.5.2002., 22. lpp.